

Spievala bi hlasom, nie som v poľi našom

Spie-va - la bi hla - som, nie som v po - ľi na - šom.
 Po - ľe je o - sac - ko, _____ d'iev - ča je luž - ňánsko.

Spievala bi hlasom,
 nie som v poľi našom.
 Poľe je osacko,
 d'ievča je lužňánsko.

Veru, moja Luzna, na kris postavjona

Ve - ru, mo - ja Luz - na, na kris po - stavjo - no,
 ej, na po - šrot - ku ma - jer, tam by - vo moj fra - jer,
 ej, na po - šrot - ku ma - jer, tam by - vo moj fra - jer.

Veru, moja Luzna,
 na kris postavjona,
 ej, na pošrotku majer,
 tam byvo moj frajer.

Mjala jek frajera
 ako ginš biolego,
 ej, ale mi ulečol
 do poľa sirego.

Veru, moja Luzna,
 frajeras mi dluzna,
 ej, takego pjiknego,
 ako ginš biolego.

Do poľa sirego,
 mindzi biole ginši,
 ej, a jo mu porobim,
 prilečoč mi muši.

ginš = hus

Čože o Vianociach, na tich dlhých nociach

Čo - že o Via - no - ciach, na tich dl - hich no - ciach,
pri ma mi - lej dob - re spať, a - le o Já - ňe,
len čo ku nej ľah - ňem, za - raz mi - sím ho - re stať.

Čože o Vianociach, na tich dlhých nociach,
pri ma milej dobre spať,
ale o Jáňe, len čo ku nej ľahňem,
zaraz misím hore stať.

Sľniečko sa ňíži, g večeru sa blíži,
ďe ja buďem nocovať?
Má milá sa hnevá, nocovať mi nedá,
že ma bude trucovať.

Trucujže len, trucuj, ved ti vitrucuješ,
veď ti budeš banovať,
keď ti budú chlapi, lúžňanskí mládenci,
po chrbáte bubnovať.

Kiež mi ty muviol, tak ješ mi ty mluviol,
povieďuješ: Mojoš ty.
A kiež še opiol, zaroš ješ me ubiol,
povieďuvieš: Marhoš ty.

Keby ješ byl hoden, aký ješ podoben,
kozol byš mi do dňa stač,
ale ješ marho syn, zaleco še insym
a mneš kozol voly gnať.

Jo pozenem voly na želone doly,
bedo ich tam chlhopci pašč,
a jo veďem s pola, dokel beďem chčala,
lebo beďem tancovač.

Svadobná mamička, ej, otvárajte vráta

Sva - dob - ná ma - mič - ka, ej, o - tvá - raj - te vrá - ta, ve - ze - me ňe -
ves - tu, ej, zo sa - mé - ho zla - ta, ve - ze - me ňe - ves - tu
ve - ze - me ňe - ves - tu, ej, zo sa - mé - ho zla - ta.

Svadobná mamička,
ej, otvárajte vráta,
vezeme ňevstu,
ej, zo samého zlata.

Veru si si vibrau,
ej, sinu, za hrbaňu,
ako bi položiu,
ej, koleso na saňu.

Vidalo sa dievča,
ej, z d'ed'ini do mesta,
poťe sa čudovať,
ej, čo je za ňevsta.

Vidalo sa dievča,
ej, z mesta do d'ed'ini,
poťe sa čudovať,
ej, aké má perini.